

Népszámláláskor.

Jön az ügynök. Jaj Istenem!
Nem szeretik ezt a nők.
„Hány nyelvet tud?” „Milyen idős?”
Ily kérdések rettentők! . . .

„Szabad kérndem, Önagysága
Hány esztendő?” — szól az úr
„Negy . . . har . . . huszonhat csak leszek”
Szól a hölgy — és szíve szúr.

„Hát a kedves, szép kisasszonyt,
Kedves lányát, ha kérdem?”
„Ó hu . . . tizenhat esztendő.
Írja be csak ezt kérem!” . . .

Az ügynök néz, ámul-bámul,
Ezt se hitte soha sem:
Hogy a lány „tizenhat” éves,
S anyja „huszonhat” legyen!?

Ügynök urak! hej ma-holnap
Úgy lesz, — higgyék el nekem:
Hogy a lány „huszonhat” éves,
S anyja? — „tizenhat” lesz!

Mukimirek-bég.

Felelős szerkesztő:
Dr. MUKI.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 ft 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Széchenyi-ter 12. sz.

Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl.

Karsanói történet.

I.

— Béküljete ki, édesem!
 — De Ella!
 — Hát nem teszed meg a kedvemért?
 — Százszor feleljek egyet? Hisz tudod,
 hogy úgy se jönnénk ki egymással s a legelső
 alkalommal összevesznénk újra.

— Igen ám, ha te ilyen ellenséges vagy!
 — De Ellácskám!
 — Semmi Ellácskám! ha szeretnél, meg-
 tennéd a kedvemért; te férfi vagy: téged illet
 az első lépés, s nem kellene nekem folyton két
 savanyú képet látni egymás mellett.

A férj nem felelt, bár látszott rajta, hogy
 kellemetlen neki a feleség szemrehányása, de
 inkább azt nézte el, ha ez duzzog egy kicsit,
 minthogy amarra öniekie kelljen mosolyognia..

Másnap azonban kellemetlen situációba ju-
 tott a férj. Megnyílt az első nagy álarczos bál,
 s ő neki úgy fájt, de olyan nagyon fájt a foga
 egy kis kaviárra. Ah! mily jó is az a kaviár!
 Hiszen igaz, hogy neki otthon csinos felesége
 van, de mikor az ember az édes tortát is meg-
 unja, ha szüntelen azt adnak neki, s az édes-
 ségtől elfásult iny úgy vágyik egy kis pikáns
 izre, egy kis — kaviárra.

Béla se volt külön a többi férfinál és
 kedvet kapott egy kis kalandra, melyet oly dis-
 crétül-kedvesül kínál az álarczos bál. Úgyde
 hogyan huzakodják elő otthon azzal, hogy az
 éjjel kimaradni akar? Ő tegnap megtagadta fe-
 leségének egy kérelmét, melyre az nagy súlyt
 helyezett, s ma ő kérjen attól olyasmit, amit
 sohasem szoktak szívesen oda adni az asszo-
 nyok, t. i. a — kapukulesot?! Alig hihető, hogy
 zöld ágra jut a kérelmével.

Délben nem is merte előhozni, mert az
 asszonyka arcán még mindig borongott egy
 kis duzzogás, este azonban elkezdett czélozgatni,
 hogy így, hogy úgy, hogy egy modern férfinak
 látni kellene egy álarczos bált is.

— Hát menj el édesem!
 — Nem veszed rossz néven?
 — De kérlek, hisz nincs abban semmi és
 remélem, nem valami kaland vágy — —
 — Hogy gondolhatsz olyat?! . . .

II.

Béla ugyan meg volt lepetve nejének e
 nem remélt, gyors beleegyezése által, de e fölött
 nem sokat törte fejét, hanem hajtatott a bál-

terembe, ahol már nyüzsgött a tarka világ, csen-
 gett a zene, suttogott, hajlongott a sok álarczos
 s aki még nem ült pezsgőnél, iparkodott, sze-
 rezni olyan valakit, akivel hozzá ülhesen.

Alig néz körül, szeme Gyula barátján akad
 meg, aki egy kiválóan chicces álarczostól ked-
 vetlen képpel vált el.

— Hát téged elhajtott a szép maszk?
 — El! Kereken kijelenté, hogy neki csak
 a barnák tetszenek.

— Akkor én szerencsét próbálhatok nála!
 — Ezzel Béla, a fiatal férj, utánna vetette ma-
 gát a csinos álarczosnak, s bár az (érthető és
 szokásos tartózkodásból) csak mimikával be-
 szélt, mégis jól megértették ők egymást, mert
 folyton egymásmellett maradtak . . .

Béla el volt ragadtatva csinos alakú, ele-
 gansan öltözött és sokaktól megbámult álarczo-
 sától, kinek ezen szemrevaló előnyei mellett
 még valami előkelő hölgynek is kellett lennie,
 mert amikor Béla őt pezsgőzni hitta, elegáns
 válrántással jelzé, hogy ő nem iszik vendéglői
 pezsgőt!

— Akkor hát — édes aranyos szép ismeretlenem!
 menjünk talán pásztorórára!

— Kecsés fejbőlintás adta meg a bele-
 egyezést s pár percz múlva már öblös bér-
 kocsi repíté a szerelmes párt egy nem első
 rangú szálloda felé.

Ha egy álarczosbáli hölgy valakivel már
 egyszer kocsiba ül, azt nem igen szokták akkor
 már engedélyért kérni a csókra, hanem — —
 Béla is ismerte e szokást és amint becsapódott
 a kocsiajtó, neki esett a szép ismeretlen karjá-
 nak s előbb azt csókolta össze, majd, hogy
 mohó vágyát az arczára is rálehelje, levette a
 hölgy álarczál s csókrahegyezett szájjal hajolt
 oda, mikor egy utcza-lámpa fényt vetett a ko-
 csiba s maga mellett látta — anyósát! . . .

Ölölő karja lehanyatlott, csokolási kedve
 elmaradt s majd önkivületi dühbe hozta az a
 nevetés, mely felcsendül a nő ajkán, aki tetsze-
 tősnek még elég tetszetős volt ugyan, de hát
 — anyósa volt mégis!

* * *

Ella sehogy se tudta megérteni, hogy miért
 lett az ő férje egyszerre olyan elnéző, nyájas,
 sőt figyelmes az ő mamája iránt, mikor két
 nap előtt még az ő kérésére sem akart kibé-
 külni se vele?! . . . Ezt az okot azonban
 Béla sohasem mondta meg, de nem is nézett
 ám soha az anyósa — szeme közé!

Mik azok a vegyes érzelmek.

S z i n é s z : Mikor egy szerepet hatszor egymásután kell játszanom.

K ö l t ő : Mikor azt látom, hogy a költeményeim tiszteletpéldánya kézről kézre jár.

H a j a d o n : Mikor özvegy emberhez megyek feleségül.

B o r k e r e s k e d ő : Mikor a boraimat kóstolom.

Z s u g o r i : Mikor valaki egy négy krajczárossal beveri az ablakomat.

O r v o s : Mikor egy milliomos pacziensem mindjárt a második napon fölgyógyul.

V á d l o t t : Mikor a kir. kuria a halálos ítéletet életfogytig tartó fegyházra változtatja.

En blok.

Gusztika : Doktor ur, tessék hozzánk jönni. A papa beteg, a mama beteg, a kutyánk beteg, a kanári beteg . . .

Orvos : Mi a manó? Tehát az egész menaszéria!

Ujságíró-fortély.

S z e r k e s z t ő (az új riporterhez) : Minden érdekes hírt kap ötven krajczárt. Ha a hír nem igaz, úgy egy forintot kap, mert azt a jövő számban vissza lehet vonni.

Nemes, nemzeti és gyászoló, hamvasi Hamvazó Szerda, az ő, valamint a széleskörű és alulírott gyászoló rokonság nevében szomorodott szívvel jelenti, a sajnós, igen gyorsan bekövetkezett halálát az általánosan ismert és kedvelt elődjének :

nemes, nemzeti és vitézlő

Carnevali Herczegnek

illetve

Farsang urnak,

sok adósság, bolondság, ostobaság, szerelmi kaland, néhány házasság stb. stb. szerzőjének ; a különféle lumpolások, tüdőgyulladások alapítójának ; a nagyzasok, füllentések, anzagolások rendkiv. tanárának ; az összes lumpkompániák t. b. tagjának, az I. oszt. házi rendtelenség lovagjának ; valamennyi szerelmes és tánczkezdő belső titkos tanácsosának ; a házasulandók és férjhezmenendők tudósának, a gigerlik, absentusok és monoklesek nagy mesterének ; az iszákossági és mértékletlenségi egyetek előljárójának stb. stb. ki ezidei rövid, de drága szenvedés után f. hó 10 én éjfél 12 órakor, a papák kasszái és a mamák erszényeinek végleges kimerülése után, kilehelé lelkét.

A kifáradt tetemnek beszentelése f. hó 11-én a „Katzenjamer“-féle vendéglőben történik, honnét a drága hamvak a jövő évi föltámadásig a „Szánom-bánom“ temetőbe fognak az egy évi nyugalomra elhelyeztetni.

Az ünnepélyes engesztelő és búfelejtő muri f. hó 12-én és a következő napokon a „Bün-bánat“-féle söresarnokban tartatik meg.

Vége 1891. évi február hó 11-én.

Divatárusok,
Vendéglősök,
Czipeszek,
Szabók és szabónok stb.
mint mély gyászolók.

Schwipsz.
Tampusz,
Jammer Katz
gyermekei.

Húshagyó Christian,
Pürim Juditha
testvérei.

Kótyagoszi,
Gazósi,
Meszesi
sógorai.

Gólyási és gólyához Gólya lovag
Bábási és ujszülötti Bábási
szülők.

Aludjék békében.

Sz—p. L.-féle »Muri«-egyes-ület Pécsét.

Az álarczosbálból hazafelé.

Báró: Hát csak kőből van a szive?
 Álarczosbáli solo hölgy: Igen kőből. Az
 én szívem gyémánt s ön tudja, hogy a gyémántot csak
 egy másik kál lehet csiszolni.

Különös magyarázat.

— Rég nem láttam a kedves férjedet. Máskor
 sokkal többet járt sétálni, mint most!

— Sz' ja! tudod lelkem, mióta nyugdíjazták,
 azóta nincs ideje. Most hozzá kell ám látnia a dolog-
 hoz, hogy valamit keressen.

Nagybójtí elmélkedések.

Korogi Bendó műkoplalász albumából.

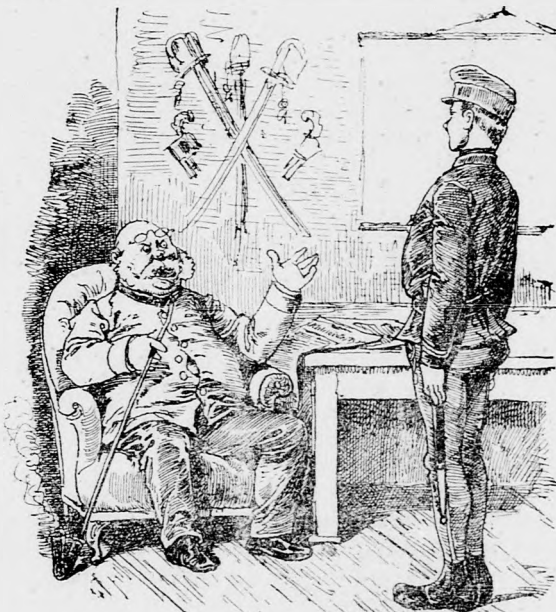
Itt a nagy bójt, veszik a sok halat,
 Akad egy-egy jóra való falat.
 Báltermekben is az aranyhalat
 Vitték. Hja! Az pláne finom falat.

Paprikáshal, nyárson sült és bakfis.
 Jó a bójtben, úgyszintén a stokfis.
 A kis Maris, helyes kis lány, bakfis,
 Csak az a kár, hogy olyan nagy — stokfis.

Sz—p. L.

Helyreigazítás.

A katonakórházban infanterist Tóth ágya fölött
 lógó fejtáblán tévedésből még mindig az előbb ott fe-
 küdt betegnek, Horváthnak a neve diszelgett. Eifelej-
 tették kicsérélni. Tóth meghal s a napi parancsban : z
 állott, hogy : „Infanterist Horváth tegnap meghalt.”
 Infanterist Horváth természetesen jelentkezett a káp-
 lárjánál, hogy ő nem halt meg. Ez meg így jelentette a
 kapitánynak :

— Jelentem alássan százados úr, hogy tegnap
 tévedésből infanterist Tóth halt meg, infanterist Hor-
 váth helyett.

Koldus fifka.

A sánta koldus egy kopott 10 krost kapott, de
 még a kapu alatt észre vette, tehát sietett vissza vinni
 az urnak, a ki készséggel kicsérélte.

— Köszönöm — szól a koldus — de instálom
 tessék már nekem adni azt a rossz 10 krost is. Ugy
 sem ér vele semmit sem a nagyságos ur, én pedig föl-
 váltanám egy vak koldus barátomnál.

Sürgös.

- Parancsol nagysága?
- Finom rummot kérek.
- Melyikből parancsol: a 2 frtosból, 1 frtos, 80, 60 és 30 krajczárosból?
- Csak gyorsan kérem a 60 krajczárosból, mert tudja nincs időm — tovább kell sietnem.

Cyclorithkorama. A Kastiana cycloramájának konkurrensé akadt abban a ritkaság-gyűjteményben, melyet a „Veréb Jankó” mutat be ezennel a következő ciklusokban:

I. ciklus.

Egy eleven háziur spirituszban eltéve, a ki a házbért nem steigerolta.

II. ciklus.

Egy csepp baktériummentes vízvezeteki víz.

III. ciklus.

Három olyan bizottsági tagnak a mumiája, a ki ket a Náczi meg a Matyi kapacitálni nem kíséreltek meg.

IV. ciklus.

Amtmann vätternek valaha és valahol előadott operája, mellékelve egy beváltott hangverseny-terminus.

V. ciklus.

Az első kő és az utolsó szeg a pécsi új színház épületéhez.

VI. ciklus.

Egy fonograf-viaszhenger, melyen egyetlen nyájas szó van megörökítve egy rendőr szájából fölvéve.

VII. ciklus.

Másik fonográf-viaszhenger, melyen annak a fiatal embernek az álarczosbáli diskurzusa van bevésve, a ki a vörös-keresztések álarczosbálján egyetlen kétértelmű szót nem kevert az álarczosnőkkel folytatott beszédébe.

VIII. ciklus.

Egy palaczk eredeti, tiszta villányi vörös.

IX. ciklus.

Egyetlen olyan év, amely ellen ne lenne kifogás.

X. ciklus.

Egy olyan bolondokháza, a hova be kellene csukni azt, aki elhinné, hogy mindezek léteznek.

Zavarban.

— Kati, mit keressz te a szekrényemben? mi van a kezében?

— Ezt a forintot akarom betenni a nagyságos asszony tárczájába.

Mi a bizonyos?

Az, hogyha valaki háromszor fizeti is ki az adóját, azért a következő évben mégis a hátralékosok között lesz bejegyezve.

A gigerli botja.

A gigerli tudvalevőleg nagy bottal szokott járni. Meglátja ezt az előkelő ifiúr jó magyar szolgája és mert szerette urának a fiát, így szólt hozzája bölesen:

— Édes urfi ne járjon azzal a nagy bottal, mert nagyon fog fájni, ha ezzel — megverik.

Statisztika.

Nagy Alinak Kis Kozárja,
Majorossnak jó pennája,
Légnernek a rendszabálya,
Kutyáknak nincs szájkosárja,
Schwarz bárónak tátott szája,
Zellerinnek vig nótája,
Amtmannak nagy operája,
Városháznak kész mintája,
Buczkoíknak új ruhája,
Királytábla palotája,
Vízvezeték netovábbja,
Baczilhadnak karneválja,
Ez Pécsnek statisztikája.

Kip-Kop.

Az asszonyok [csak a címét nézik a könyvnek; az irodalmilag művelt férfiak a szerző nevére kíváncsiak, az írók a kiadóéra.

*

Minél könnyebben folynak a könyvek, annál könnyebben száradnak.

*

Ha okos férfiak közt vagy, kösd meg erősen a nyelvedet, hogy okos embernek tartsanak; de a nőtársaságban beszélj, amennyit csak tudsz, hogy szellemesnek tartsanak.

A zsugori boltos.

— Aszondom Julesa, ahhoz a komisz botoshoz ne menj. Képzeld, annyi mindent vásároltunk tőlük, hogy már 120 forinttal adós neki a gazdám és azt hiszed, hogy újévkor adott volna nekem csak egy nyomorult tizkrajezáros szappant is? . . .

HIRTELEN HIREK.

5 **Dicséretes intézkedés.** A város valóban a legnagyobb elismerésre és dicséretre méltó, nemes, helyes, praktikus és sok áldozattal járó intézkedést fogantatosított a héten. A főuteza aszfaltjáról ugyanis föl-vágatta december elején esett hóból jéggé fagyott kergét. Hiteles forrásból értesülünk, hogy e köztetszéssel és lelkesedéssel fogadott intézkedést a hatóság a főuteza gyalogjárójára is kiterjeszti. sőt tovább menve még más utcák jegét is föl fogja vágatni, a mi, ha előbb nem, de május vgée felé minden bizonynyal megtörténik.

5 **Rendkívüli közgyűlések.** A város törvényhatósága e hó folyamán még öt rendkívüli közgyűlést tart egy-egy fontosabb ügy letárgyalása végett. Az elsőnek egyetlen fontos pontja lesz Rubinstein Eulália oklevelének kihirdetése; a második a mészégető kemenczék fűtésére felügyelő nagybizottság szakbizottságában kilépés folytán megürülendő elnöki állásnak

titkos szavazás utján leendő betöltése kerül szőnyegre, melyre nézve már több párt meg is indította a mozgalmat; a harmadikon a rendőrlégénység új ruházatához szükséges egy sárga gomb beszerzése ügyében tartott árlejtés eredménye fölött hoz a törvényhatóság érdemleges határozatot; a 4-ik és 5-ik rendkívüli közgyűlésen a fönt említettéknél kevésbbé jelentékeny oly kisebb természetű folyó ügyek kerülnek tárgyalás alá, melyeket az előző rendkívüli közgyűlés főfontosságú ügyei leszoritottak a tárgysorozatról.

5 **Személyi hírek.** Hebegő Poldi derék házaló-kereskedőnk a tegnapi hetivásáron több mint egy skatulya suvikszot adott el. — Juli néni, a suszterinasok között a pattogatott kukoricza szétosztogatásában jótékonyaságáról általánosan ismert városi honleány, a kispiacon naponkint rendezendő piacziemeségeáruelnökői iparkongresszus védelnőknői tisztét elfogadta. — Csitri Feri városunk szülöttje s a Szigriszt bácsi ovodájának törekvő fiatal növendéke a napokban szép eredménnyel és nagy sikerrel szavalta el a „Tis tatona vadot én“ kezdetű remek költői elbeszélést.

5 **Carneval a vidéken.** A „tyukmándbottyáni felekezetenküli varga-önsegély- betegápoló- temetkezési-, önképző- és dalegylete“ a tyukmándbottyáni nagy vendéglő dísztermében fényesen sikerült pikvenikvét rendezett. A buffet asztalai csak úgy görnyedeztek a sülttök, füstölthurka, tengerilepény, tökmag, pattogatott kukoricza stb. nyalánkságoktól, no meg a kitünő, jóféle, hamisítatlan tyukmándbottyáni laposi „idei“ vel megtöltött butykosoktól. A díszes hölgykoszoruban tudósítónk ott látta: Búbos Panni, Ránczos Erzsók, Tulipán Vicza, Ripityók Mária, Veréb Zsuzsi, Bámész Klári Málé Jutka stb. stb. kisasszonyokat, akik ez alkalomra ujdonatúj sirting nemzeti öltönyben jelentek meg. A páratlan emlékü estély sikerében főérdeme van Gunár Gáspár derék, becsületes, köztetszésnek és szeretetnek örvendő varganagyiparosnak, a ki a szünetek alatt fél vak szemével közbámulatra órákig nézett a fagygyugyertya lángba s a sánta ballábával is délezegen és még mindig ifju tüzzel mutatott be néhány sikerült műrugást az asztal szélére helyezett butykos felé, amely s még más humorisztikus előadásával örökemlékü közderültségben tudta tartani mindvégig a jelenvolt díszes társaságot.

Orvosi fölfogás.

K é r e g e t ő : Uram, egy ember áll ön előtt, a ki hetek óta semmit, vagy legalább is alig valamit evett.
O r v o s : S e m m i t — az még volna v a l a m i ;
d e a l i g v a l a m i t — a z s e m m i !

Bizonyítvány

Jakobovics Jozsef egy kos is masik meg egy le-
ret egy evi idis mind a keti egy evi
1888 Julius ho 14

Borlos Jozsefbiro

Jegygyűrű.

Nelli: Ugyan mondd csak Miczikém: miért hor-
danak most oly vastag, erős jegygyűrűket, míg azelőtt
keskenyek voltak divatban.

Miczi: Hja kedves Nellim most erősebb jeggyü-
rűkre van szükség — *hisz ez a vastag sem elég erős*
mindenkor.

A míg tintában fürdünk, addig mindent feke-
tének találunk.

*

A józanész a szív kályhaellenzője.

*

Az élet nem egyéb mint egy vonat, a melyen
némely ember I. osztályon utazik, holott neki a
baromfiszállító kocsiban lenne a helye.

*

Az ember csak akkor tudja, hogy ő tulajdon-
képen milyen gonosz, mikor alkalmá nyílik arra,
hogy kirosszalkodja magát.

*

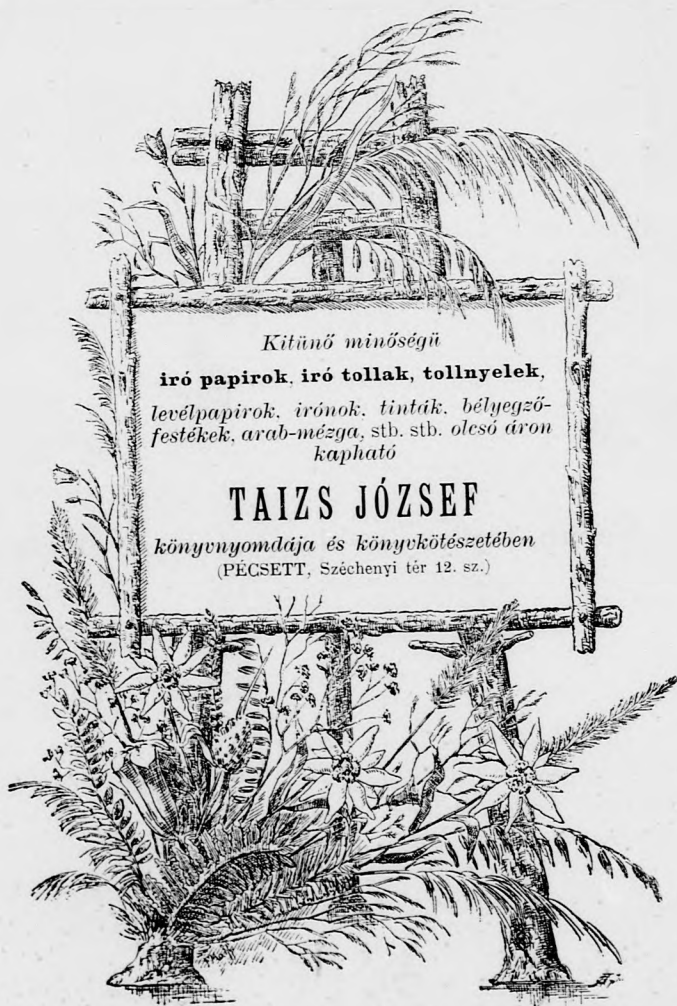
Az egész üres fej kevesebb fájdalmat okoz va-
lakinek, mint egyetlen üres fog.

*

Az eszmékkel is úgy van az ember, mint az
ibolyával: mikor egyet megtalált, utána egyszerre
egész sereget vesz észre.

*

Nem arról tudjuk: ki az ur, hogy mikép
tud parancsolni, hanem hogy mikép teljesítik a pa-
rancsait.

Bőjt!

*Elhallgatott a trombita, a farsagnak vége,
Boldog: kinek nem romlott meg tőle egészsége!
Panasz hangzik ugyan most is: „Bé rövid volt ejnye!”
Vigye ördög! Nincs oly jó, miből elég ne lenne.*

*Nagy ellenségünk a farsang, aljas konkurens, mert
A szellemi élvezettől elvon minden embert.
A test élvez, nem a szellem, s bizony-bizony félek,
Hogy a hosszú farsang alatt elpuhul a lélek.*

*Azért hát te jó közönség használd az alkalmat,
Erősítsd meg a lelket, Jankó alkalmat ad.
Cseng-bong itt is a kacaj, és a vidámság hangja,
Farsang ez is, de üdvösebb: a lélek farsangja.*

A „Veréb Jankó“ közkedveltségű éleczlap

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

egész évre	6 frt
félévre	3 frt
negyedévre	1 frt 50 kr.

Minden vasárnap gazdag mulattató tartalommal, a helyi és vidéki eseményeket satyrozó pompás állandó alakok mondókáival fűszerezve jelenik meg a „Veréb Jankó”, mely — közelismerés szerint — a vidéki éleczlapok között, úgy elmés tartalmánál, mint ügyes szerkesztésénél fogva, az elsők között foglal helyet.

